

Immeritum, nec dura diu fortuna manebit.
Exurget fortis solamen grande paternæ
Ingens humanæ gentis decus, atque hymeneis
Succrescet Gnata, O roseo quæ gratia vultu,
Quæ pietas animo, & sapientia mente sedebit!
Non illi se pulchra Venus, non docta Minerva
Anteferat, summo non quidquid in æthere fulget.
At dominam (cernis? qua Regius alluit urbem
Sequana, quos populos quantus regit, atque per omnes
Extendit famam terras, Cœlumque per altum,
Ille quidem & Superis par immortalibus Heros,
Haud impar proavo pronepos jam surget, & ingens,
Excipiet puer imperium, longosque per annos
Grandibus auspiciis gentem reget: arma per omnem
Deducet late Europam victricia, fines
Proferet imperii, regnumque augebit avitum.
Scilicet ingentem huic Puero conjungere Gnatam
Est animus: magnam celso Regina per urbem
Se curru feret; ac regalia sceptrâ gerentem
Regali subito Genitor diademate cinctam
Cernet, & oh tacito quæ gaudia corde fovebit!
Quid vero optatum cum surgere deinde nepotem
Adspiciet; tantique suo de sanguine regni
Hæredem & patria, & Mundo plaudente creatum?
Quid cari gnatos, aliumque, aliumque nepotis
Cum fausto exortos de germine cernet, ut ingens
Qui regat imperium, & tantas moderetur habenas,
Sit de stirpe sua, dum celsam Regia frontem
Eriget urbs Cœlo, dum Sequana volvet in æquor
Felices undas: vastos dum Gallia fines
Alpibus hinc gelidis, hinc nubifera Pyrene,
Hinc Rheno; hinc tumidis ponti tutabitur undis.
Hæc animo auderes tibi fingere? Jupiter, omnes
Qui regit imperio terras, qui fata coercet,
Jupiter ipse tuo hæc juveni tamen omnia spondet.
Nec satis: his etiam longe majora parantur.

Ve-